

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ

Τὸ ἔθνος μας εἶνε ὁ Περικλέτος ἢ ὁ Πουλσινέλλας τῶν ἔθνων ἀντικατοπτρίζει ὅλην τὴν κίνησιν τοῦ ἄλλου κόσμου καὶ τὴν παρωδεῖ. "Ὅ,τι θὰ γείνη ἄλλοῦ, θὰ γείνη κ' ἐδῶ χωρὶς ἄλλο, ἀλλὰ θὰ γείνη συμπτυσσόμενον καὶ σμικρυνόμενον εἰς διαστάσεις ἀπιστεύτους, εἰς 64^{ον}, εἰς 128^{ον} εἰς δὲν εἰξεύρω τι, ὥστε χάνει τὴν ἀρχικὴν του ιδιότητά, χάνει τὴν ἀξίαν του καὶ γίνεται ἀλλόκοτον, τερατώδες καὶ ἀγνώριστον. Γίνονται π. χ. ἐφευρέσεις ἐν Εὐρώπῃ, ἀνακαλύπτει τι ἔξοχον ὁ μέγας Ἑδισων ἐν Ἀμερικῇ; Ἴδου καὶ ἡμεῖς ἀμέσως ἔχομεν τὸν Γρυπάρην μὲ τὸ ὑποδρύχιον πλοῖον καὶ ὀκτῶ ἄλλους μαθητὰς γυμνασίων ἐφευρόντας τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου καὶ τὸ ἀεὶκίνητον. Ἀναδείκνυνται μεγάλοι ἄνδρες ἐν Εὐρώπῃ, ὁ Γλάδστον καὶ ὁ Καστελάρ ἀμέσως ἔχομεν ἐδῶ τὸν κ. Κασσιμάτην καὶ τὸν κ. Δουζίναν. Ἀλλαχοῦ προνοοῦν καὶ κτίζουσι μεγάλα καὶ σπουδαῖα φιλανθρωπικὰ καταστήματα· νὰ καὶ ἡμεῖς τὸν Κάνθαρον καὶ τὸ Γουδί. Μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν εἰξεύρω, ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ φυτρώσῃ ἐδῶ καὶ εἰς μέγας Ναπολέων, ἀλλ' ἂν ἐγεννᾶτο, θὰ τὸν ἐκάμνομεν... τελωνοφύλακα!

Αἱ ἀπεργίαι!.. νὰ καὶ ἄλλο θέμα. Ἡ μακρὰ λιτανεῖα τῶν ἀπεργιῶν, ἣτις ἤρρισε πρὸ τινων μηνῶν δὲν ἔπαυσεν ἀκόμη καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔχομεν τὴν ἐδδόμεν ἢ ὀγδόην ἀπεργίαν τῶν ὑποδηματοποιῶν.

Αἱ ἀπεργίαι ἄλλοῦ εἶνε ἀποτέλεσμα πάντοτε πολλῶν συν-
 τρεχόντων κοινωνικῶν αἰτίων· ἐδῶ εἶνε αἴτιον πάντοτε καὶ μά-
 λιστα πολλῶν δὲν εἶνε οὔτε αἴτιον, οὐδὲ ἀποτέλεσμα. Εἶνε
 διότι εἶνε διότι τόσοσ τερατώδης, τόσοσ ἀκατάληπτος, τόσοσ
 ζαλόδεσσα εἶνε ἡ διοίκησις τῆς κοινωνικῆς συναλλαγῆς μας,
 ὥστε ἕκαστος νομίζει, ὅτι δύναται νὰ πράξῃ ἀκωλύτως ὅ,τι θέ-
 λει. Ἐκεῖ θὰ σφίγξῃ πραγματικὴ ἀνάγκη ἐργατικὴν τινα τά-
 ξιν διὰ νὰ τὴν κἀμῃ νὰ ἐξεγερωθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἰσορρο-
 πίαν μεταξὺ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κεφαλαίου· ἐδῶ ἄνευ ἀνάγκης
 σηκόνονται δύο ἢ τρεῖς καὶ ἐγείρουσι ὅλους τοὺς ἄλλους ἕνα
 πρῶ· καὶ νὰ ἡ ἀπεργία ἐτοίμη... Ὅχι· ἀγκαλιὰ, δὲν εἶνε ἐ-
 τοίμη· χρειάζεται καὶ μία προσκύνησις ἐν σώματι μέχρι τοῦ
 ἀγίου καὶ θαυματουργοῦ λειψάνου τοῦ μεγαλομάρτυρος προ-
 στάτου τῶν συντεχνιῶν κ. Ἄριστ. Οικονόμου· χρειάζεται ἕνας
 λόγος μικρός· μία σύνταξις καταστατικῶς μία ἄλλη προσκύν-
 ησις μέχρι τοῦ γραφείου τῶν Νέων Ἰδεῶν, αἵτινες εἶνε αἱ
 παραμάναι καὶ αἱ ἀνάδοχοι ἔλων τῶν παλαδῶν ἰδεῶν, δημο-
 μοσίευσις εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐνὸς ψηφίσματος μὲ τὰ δνόματα...
 ἄ, χωρὶς δνόματα ὄχι, μὲ τὰ δνόματα τοῦ προέδρου, τῶν ἀν-
 τιπροέδρων, τῶν γραμματέων κλπ. καὶ τότε ἡ ἀπεργία εἶνε
 συμπληρωμένη.

Κύριοι ὑποδηματοποιοί, τί θέλετε; αὔξουσ ἡμερομισθίου; σὰς ἐδόθη· θέλετε νὰ σὰς αὔξηθῇ ὁ μισθὸς καὶ πάλιν κατόπι τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος; καὶ τοῦτο γίνεται· τί ἄλλο θέλετε; θέλετε νὰ μὴ βάζετε τακούνια εἰς τὰ ὑποδήματα; Καὶ αὐτὸ σὰς χορηγεῖται, ἀφοῦ τόσοσ καὶ τόσοσ χωνόμεθα χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν λάσπην μέχρι τοῦ γόνατος· θέλετε νὰ μᾶς χαρίζετε κάλους; καὶ αὐτὸ σὰς τὸ παραδεχόμεθα, ἀφοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς χαρίζει φέβρους πολὺ ὀδυνηροτέρους· μήπως θέλετε νὰ ἔχωμεν ἕνα ποδᾶρι μόνον; διὰ νὰ κατασκευάζετε ἕνα μόνον ὑπόδημα δι' ἕκαστον, διότι δύο εἶνε πολλά; Κάμετέ μας ὅλους χῆνας καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχετε.

Ἄλλὰ, τί σὰς ἐρωτῶμεν; μήπως εἰξεύρατε καὶ σεῖς τί ζητεῖτε. Ζητεῖτε νὰ κάμετε ἀπεργίαν τόσοσ μόνον. Κάμετέ τὴν. Πλὴν ἂς ἔχη τοῦλάχιστον σκοπὸν πρακτικὴν ἢ ἀπεργία σας· αἱ αἰτίσεις σας ἔλαι ἐπληρώθησαν, ὥστε μὴ σκεφθῆτε πλέον διὰ σὰς, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ· ζητήσατε νὰ μεταδληθῇ τὸ πολίτευμα, νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ σύνταγμα, νὰ μεταδληθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπίας, ψηφίσατε νὰ καταργηθῶσι τὰ τσαρούχια, διὰ νὰ λείψουν εἰς τὸ μέλλον καὶ τὰ πετωμάτα· ζητήσατε νὰ καταργηθῇ τὸ ἐμβάλωμα τόσοσ εἰς τὰ ὑποδήματα, ὅσον καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, καὶ τόσα ἄλλα ὠφέλιμα πράγματα διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος. Καὶ σὰς ὑποσχόμεθα ὅτι αἱ αἰτίσεις σας πᾶσαι θὰ γείνουν ἀποδεκταί. Ἡ βῆσις τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος εἴθε σεῖς, ἀπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου κλητῆρος, ὅλοι στηρίζονται ἐπάνω εἰς δύο τακούνια, ἅτινα κατασκευάζετε σεῖς. Καὶ ἔχετε καὶ τρόπον νὰ μᾶς ἐξαναγκάσετε. Κάμετέ μας ἔλων στενὰ τὰ ὑποδήματα καὶ ἀμέσως θὰ μᾶς δεσμεύσητε τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ἔπειτα βάλετέ μας τοὺς ὄρους σας διὰ νὰ ὑποκύψωμεν ἐκόντες ἄκοντες εἰς αὐτούς.

Ἐφημερίς τις ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς κηδείας ῥώσσου ναύτου ἐν Πειραιεῖ, ἐκτραγωγεῖ τὴν κακὴν μοῖραν τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν ὡς δῆθεν κηδευομένων ἀφανῶς! Ἡμεῖς ἐφρονοῦμεν τὸ ἐναντίον. Ἐπιστεύομεν δηλαδὴ ὅτι δὲν ὑπάρχει τέπος ἔπου ὡς παρ' ἡμῖν νὰ παρίσταται τίς συνεχῶς εἰς κηδείας ἐπιδεικτικᾶς, ὥσει ἐπρόκειτο ἐκάστοτε περὶ σωτήρων τῆς Πατρίδος. Ὅπως ὀρθῶς ποιούσα ἡ κυβερνήσις κατήργησε πρὸ ἐτῶν τὴν γελιογράφην τῶν πολιτικῶν καὶ διὰ μουσικῆς κηδεῖων, οὕτω καλῶς θὰ ἔπραττεν ἐὰν περὶ ὠρίξε τὰς εἰς τοὺς στρατιωτικὸς βαθμοὺς καὶ τὸ παράσημον ἀποδοδομένας τιμὰς εἰς τὸ καλούμενον τιμητικὸν ἀποσπασμα (prixet d' honneur), ἄνευ μουσικῆς, τυμπάνων καὶ σαλπίγγων, ὅπως γίνεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.